

OBSAH

<i>Úvod k českému překladu Spisů sv. Jana od Kříže</i>	9
<i>Úvod k výstupu na horu Karmel</i>	21
HLAVA I. Vznik Výstupu na horu Karmel a Temné noci; jejich sounáležitost	21
HLAVA II. Obsahové vztahy Výstupu a Noci	26
HLAVA III. Obsah Výstupu na horu Karmel	32

VÝSTUP NA HORU KARMEL

Hora dokonalosti	46
Předmět	47
Slohy	47
Předmluva	49

KNIHA PRVNÍ

HLAVA I. Předkládá první slohu. - Rozlišuje dvojí noc, kterou pro- cházejí duchovní osoby, podle dvojí stránky v člověku, nižší a vyšší, a vykládá slohu, která zde následuje	53
HLAVA II. Vykládá, jaká je to temná noc, kterou duše praví že prošla ke spojení	55
HLAVA III. Mluví o první příčině této noci, totiž o odnětí bažení po kterékoli věci, a podává důvod, proč se nazývá noc	56
HLAVA IV. V níž se jedná o tom, jak nutné jest pro duši, aby doopravdy prošla touto temnou nocí smyslu, jež jest umrtvení bažení, má-li kráčet ke spojení s Bohem	58
HLAVA V. V níž se dále pojednává o tom, co bylo řečeno, a doka- zuje doklady a předobrazy z Písma svatého, jak nutné jest duši jít k Bohu touto temnou nocí umrtvení bažení po všech věcech	62
HLAVA VI. V níž se jedná o dvojí hlavní škodě, kterou bažení působí v duši, jedné privativní a druhé pozitivní	65
HLAVA VII. V níž se jedná o tom, jak bažení mučí duši. Dokazuje to rovněž přirovnáními a doklady	68
HLAVA VIII. V níž se jedná o tom, jak bažení zatemňuje a zaslepu- jí duši	70

HLAVA IX. V níž se jedná o tom, jak bažení špiní duši. Dokazuje to přírovnáními a doklady z Písma svatého	73
HLAVA X. V níž se jedná o tom, jak bažení zvlažňují a oslabují duši ve ctnosti	76
HLAVA XI. V níž se dokazuje, že k tomu, aby duše dospěla ke spo- jení s Bohem, je nutné, aby byla prosta všech bažení, aťsi jsou sebe nepatrnější	77
HLAVA XII. V níž se jedná o tom, jak se odpoví na jinou otázku, a tudíž se vykládá, která to jsou bažení, jež postačí, aby způsobila v duši řečené škody	81
HLAVA XIII. V níž se jedná o způsobu a řádu, který jest zacho- vávati, má-li se vstoupiti do této noci smyslu	83
HLAVA XIV. V níž se vykládá druhý verš první slohy	86
HLAVA XV. V níž se vykládají ostatní verše řečené slohy	87

KNIHA DRUHÁ

HLAVA I.	89
HLAVA II. V níž se počíná jednati o druhé části nebo příčině této noci, to jest o víře. - Dokazuje dvěma důvody, že je temnější než první a třetí	91
HLAVA III. Jak je víra duši temná noc. - Dokazuje to důvody a doklady a obrazy z Písma	92
HLAVA IV. Jedná povšechně o tom, jak také duše musí býti se své strany potmě, aby byla věrou dobře vedena k vrcholnému nazírání	94
HLAVA V. V níž se vysvětluje, co je spojení duše s Bohem. - Uvádí přírovnání	98
HLAVA VI. V níž se jedná o tom, že tři božské ctnosti musí přivésti k dokonalosti tři mohutnosti duše, a že řečené ctnosti v nich pů- sobí prázdno a temnotu	101
HLAVA VII. V níž se jedná o tom, jak úzká je stezka, která vede k životu věčnému, a jak nazí a oproštění musí býti ti, kdo jí mají kráčet. - Počíná mluvit o nahosti rozumu	104
HLAVA VIII. Jež jedná povšechně o tom, že žádný tvor a žádný poznatek, který je v dosahu rozumu, mu nemůže býti nejbližším [n. bezprostředním] prostředkem k božskému spojení s Bohem	109
HLAVA IX. Že víra jest rozum nejbližší [n. bezprostřední] a úměrný prostředek k tomu, aby duše mohla dojíti k božskému spojení v lásce. - Dokazuje to výroky a obrazy z Písma svatého	112
HLAVA X. V níž se rozřídí všechny vjemy a poznání, kterých se může rozumu dostati	114
HLAVA XI. O překážce a škodě, která může vzejíti ze vjemů rozumu	

získaných z toho, co se nadpřirozeně představí smyslným tělesným vnějším, a jak se má duše při nich chovati	115
HLAVA XII. V níž se jedná o vjemech obrazivých přirozených. - Práví, co jsou, a dokazuje, že nemohou býti úměrným prostředkem k tomu, aby se došlo ke spojení s Bohem, a škodu, kterou to působí, když se někdo nedoveze od nich odtrhnouti	120
HLAVA XIII. V níž se uvádějí známky, které musí v sobě míti duchovní člověk, aby se z nich poznalo, kdy mu náleží zanechatí rozjímání a přemítání a přejíti do stavu nazírání	124
HLAVA XIV. V níž se dokazuje vhodnost těchto známek a odůvodňuje se nutnost toho, co bylo o nich řečeno, k dalšímu pokroku	126
HLAVA XV. V níž se vysvětluje, že prospívající, kteří začínají vstupovati do tohoto povšechného poznávání nazíravého, musí někdy používatí přirozeného přemítání a činnosti přirozených mohutností	132
HLAVA XVI. V níž se jedná o vjemech obrazivých, které se nadpřirozeně představují v obrazivosti - Práví, že nemohou býti duši nejbližším prostředkem ke spojení s Bohem	134
HLAVA XVII. V níž se vykládá cíl a metoda, které má Bůh, když uděluje duši duchové statky prostřednictvím smyslů, čímž se odpovídá na pochybnost, která byla nadhozena	140
HLAVA XVIII. V níž jedná o škodě, kterou mohou někteří duchovní vůdcové způsobiti duším tím, že jich nevedou s dobrou metodou vzhledem k řečeným viděním. - A práví také, že, i když jsou od Boha, se mohou v nich zmýliti.	145
HLAVA XIX. V níž se vykládá a dokazuje, že ačkoliv vidění a rčení, která jsou od Boha, jsou pravdivá, my se můžeme vzhledem k nim mýliti. - Dokazuje se to místy z Písma svatého	148
HLAVA XX. V níž se dokazuje místy z Písma, že výroky a slova Boží, ačkoliv jsou vždy pravdivá, nejsou vždycky jistá ve svých vlastních příčinách	155
HLAVA XXI. V níž se vykládá, že Bůh, i když někdy odpoví na předloženou otázku, nemá rád, aby se používalo takového prostředku. - A dokazuje, že, i když ráčí odpovéděti, často se rozhněvá	159
HLAVA XXII. V níž se řeší pochybnost, proč že není nyní v Zákoně milosti dovoleno dotazovati se Boha způsobem nadpřirozeným, jak to bylo dovoleno v Zákoně starém. - Dokazuje se to místem ze svatého Pavla	165
HLAVA XXIII. V níž se začíná jednatí o vjemech rozumových, které jsou původu číře duchového. - Práví, co jsou	174
HLAVA XXIV. V níž se jedná o dvojím způsobu vidění duchových nadpřirozených, který existuje	176
HLAVA XXV. V níž se jedná o zjeveních. - Práví, co jsou, a rozlišuje	180

- HLAVA XXVI. V níž se jedná o poznáních pravd bez roušky v rozumu. - A praví, že jsou dvojího způsobu, a jak se má duše stran nich chovati 181
- HLAVA XXVII. V níž se jedná o druhém druhu zjevení, totiž o odhalení skrytých tajností. - Vykládá, kterým způsobem mohou přispěti ke spojení s Bohem, a kterým mu býti závadou, a jak může ďábel po této stránce velice šáliti 188
- HLAVA XXVIII. V níž se jedná o vnitřních rčeních, kterých se může duchu nadpřirozeně dostat. - Praví, kolikerého způsobu jsou 191
- HLAVA XXIX. V níž se jedná o prvním druhu slov, která usebraný duch někdy v sobě vytvoří. - Vykládá se jejich příčina, a prospěch a škoda, které z nich mohou býti 192
- HLAVA XXX. V níž se jedná o vnitřních slovech, kterých se formálně dostane duchu způsobem nadpřirozeným. - Upozorňuje na škodu, kterou mohou způsobiti, a na nutnou opatrnost, abychom jimi nebyli ošáleni 196
- HLAVA XXXI. V níž se jedná o slovech podstatných, kterých se vnitřně dostane duchu. - Vykládá se rozdíl, který je mezi nimi a formálními, prospěch, který z nich je, a odevzdaný odstup a uctivost, jež duše při nich musí míti 199
- HLAVA XXXII. V níž se jedná o vjemech, které má rozum z vnitřních pocitů, které jsou způsobeny nadpřirozeně v duši. - Vykládá příčinu těch pocitů, a jak se jest duši chovati, aby při těch vjemech nečinila překážky pouti ke spojení s Bohem 200

KNIHA TŘETÍ

- HLAVA I. 203
- HLAVA II. V níž se jedná o přirozených vjemech paměti a praví se, že se musí od nich vyprázdniti, aby se duše mohla co do této mohutnosti spojit s Bohem 204
- HLAVA III. V níž se uvádí trojí způsob škody, kterou utrpí duše, když se nezatemní stran poznatků a přemítání paměti. - Uvádí se zde škoda první 209
- HLAVA IV. Jež jedná o druhé škodě, která může vzejíti duši od ďábla přirozenými vjemy paměti 211
- HLAVA V. O třetí škodě, která vyplyne duši z přirozených rozlišených poznatků paměti 212
- HLAVA VI. O užitečích, které vyplynou duši ze zapomenutí na všechny myšlenky a poznatky, které může přirozeně míti co do paměti, a z prázdna od nich 213

HLAVA VII. V níž se jedná o druhém druhu vjemů paměti, totiž o obrazivých poznacích nadpřirozených	215
HLAVA VIII. O mnohonásobné škodě, kterou mohou duši způsobiti poznatky věcí nadpřirozených, reflektuje-li o nich. - Vykládá, kolikerá ta škoda je	216
HLAVA IX. O druhém druhu škod, totiž o nebezpečí upadnouti do cenění sebe a liché domýšlivosti	217
HLAVA X. O třetí škodě, totiž od ďábla, která může duši vzejíti skrze obrazivé vjemy paměti	218
HLAVA XI. O čtvrté škodě, která vzejde duši z rozlišených nadpřirozených vjemů paměti, totiž že jsou jí překážkou vzhledem ke spojení	219
HLAVA XII. O páté škodě, která může duši vzejíti při nadpřirozených tvářnostech a vjemech obrazivých, totiž že by soudila o Bohu nížce a nepřislušně	220
HLAVA XIII. O užitečích, kterých získá duše, když ze sebe zapudí poznatky obrazivosti. Také odpovídá na jistou námitku a vykládá rozdíl, který je mezi vjemy obrazivými, přirozenými a nadpřirozenými	221
HLAVA XIV. V níž se jedná o duchových poznacích, nakolik mohou býti předmět paměti	226
HLAVA XV. V níž se podává povšechně platný způsob, jak se jest duchovému člověku chovati stran tohoto smyslu	227
HLAVA XVI. V níž se počíná jednati o temné noci vůle. - Podává se roztrídění sklonů ve vůli	228
HLAVA XVII. V níž se počíná jednati o prvním sklonu ve vůli. - Praví se, co je radost, a rozlišuje se mezi věcmi, z kterých vůle může míti potěšení	230
HLAVA XVIII. Jež jedná o radosti stran dober časných. - Praví, jak jest potěšení z nich obraceti k Bohu	231
HLAVA XIX. O škodách, které mohou duši vzejíti ze skládání potěšení ve statky časné	234
HLAVA XX. O užitečích, které vzejdou duši z toho, když odvrátí potěšení od věcí časných	238
HLAVA XXI. V níž se jedná o tom, že je marnost skládati potěšení vůle ve statky přirozené, a jak se jimi má člověk obraceti k Bohu	241
HLAVA XXII. O škodách, které vzejdou duši, když skládá potěšení vůle ve statky přirozené	242
HLAVA XXIII. O užitečích, které vyvěrají duši z toho, když neskládá potěšení ve statky přirozené	245
HLAVA XXIV. Jež pojednává o třetím druhu statků, ve které může vůle skládati sklon potěšení, totiž o statcích smyslových. - Praví,	

které to jsou a kolikerého jsou druhu a jak se má vůle obracet k Bohu, očišťujíc se od tohoto potěšení	247
HLAVA XXV. Jež jedná o škodách, které vzejdou duši, když dob- rovolně skládá potěšení vůle ve statky smyslové	249
HLAVA XXVI. O užitečných, které vzejdou duši z odmítání potěšení z věcí smyslových. Jsou duchovní i časné	257
HLAVA XXVII. V níž se počíná jednati o čtvrtém druhu statků, totiž o statečných mravních. - Práví, které to jsou, a jakým způso- bem je při nich potěšení ve vůli dovolené	253
HLAVA XXVIII. O sedmeré škodě, do které se může upadnouti, když se skládá potěšení vůle ve statky mravní	256
HLAVA XXIX. O užitečných, které vzejdou duši z toho, když odvrátí potěšení od statků mravních	259
HLAVA XXX. V níž se počíná jednati o pátém druhu statků, z kte- rých se může vůle těšiti, to jest o statečných nadpřirozených. - Práví, které to jsou, a jak se liší od duchovních, a jak má býti potěšení z nich obraceno k Bohu	260
HLAVA XXXI. O škodách, které vzejdou duši, když složí potěšení vůle v tento druh statků	262
HLAVA XXXII. O dvojím prospěchu, který duši vyplyne, zapře-li se co do potěšení z milostí nadpřirozených	265
HLAVA XXXIII. V níž se počíná jednati o šestém druhu statků, z kterých se může vůle těšiti. - Práví, které to jsou, a podává první jejich rozřídění	267
HLAVA XXXIV. O statečných duchovních, které mohou býti rozlišeně předmětem rozumu a paměti. - Práví, jak se má vůle chovati stran potěšení z nich	268
HLAVA XXXV. O statečných duchovních libých, které mohou býti předmětem vůle rozlišeně. - Práví, kolikerého jsou způsobu	268
HLAVA XXXVI. V níž jedná dále o obrazech a mluví o nevědo- mosti, ve které jsou vzhledem k nim někteří lidé	271
HLAVA XXXVII. O tom, jak se má potěšení vůle skrze předmět obrazů obracet k Bohu, aby ona skrze ně nechybovala a neměla z nich překážky	273
HLAVA XXXVIII. Pojednává dále o statečných podněcujících. - Mluví o oratořích a místech zasvěcených modlitbě	275
HLAVA XXXIX. Jak se má užívati oratoří a chrámů, aby se dal du- chu směr k Bohu	277
HLAVA XL. Jež dále navádí ducha k vnitřní usebranosti stran toho, co bylo řečeno	278
HLAVA XLI. O některých škodách, do kterých upadají ti, kdo se řečeným způsobem oddávají smyslové libosti z věcí a míst po- božných	279

HLAVA XLII. O trojím druhu zbožných míst, a jak se má vůle stran nich chovati	280
HLAVA XLIII. Jež pojednává o jiných podnětech k modlitbě, kterých mnoho lidí používá, totiž o velké rozmanitosti v obřadnostech	282
HLAVA XLIV. Jak se má těmito pobožnými úkony obraceti k Bohu potěšení a síla vůle	283
HLAVA XLV. V níž se pojednává o druhém druhu statků rozlišených, z kterých se může vůle marně těšiti	286

POZNÁMKY

I. Poznámky k Úvodu ke Spisům	291
II. Poznámky k Úvodu k <i>Úýstupu na horu Karmel</i>	297
III. Poznámky k <i>Úýstupu na horu Karmel</i> :	
1. Poznámky k Nadpisu	306
2. Poznámky k básni <i>Za temné noci</i>	308
3. Poznámky k Předmluvě	312
4. Poznámky k <i>Úýstupu</i> knize I.	315
5. Poznámky k <i>Úýstupu</i> knize II.	332
6. Poznámky k <i>Úýstupu</i> knize III.	390
OBSAH	407

